

*Het
hoofdbestuur
van de
Theosofische
Vereniging in
Nederland
wenst alle leden,
abonnees en
lezers van
Theosofia
een inspirerend
2005 toe.*

Agenda buitenland:

november/december 2004

15 nov.-10 dec. School of the Wisdom Adyar. Sprekers: Joy Mills over "The Laws of the Higher Life and Our Supreme Duty" en dr. Satish Inamdar over "Understanding Life-Death".

december 2004

25-3 Internationale Conventie in Adyar. Thema: "Yoga is Skill in Action".

januari 2005

1 en 2 te Adyar: speciale conferentie van de Theosophical Order of Service
3-29 The School of the Wisdom, Adyar, 'Key to Wisdom' door Mr. Ed. Abdill.

Voor nadere inlichtingen over genoemde activiteiten en voor aanmelding kunt u contact opnemen met de T.V.N.: 020-6765672.

Agenda

december

11 Studiegroep Mahatma Brieven

januari 2005

22 Studiegroep De Geheime Leer

februari 2005

4 Inaugurele rede prof. dr. Hans Gerding, 16.00 u Academiegebouw, Rapenburg 73, Leiden. Titel: "Empirische Metafysica en zelfkennis".

12 Studiegroep Mahatma Brieven

maart 2005

5 Voorjaarsdag: Henk Spierenburg "De techniek van inwijding volgens Proclus en Blavatsky"

12 Studiegroep De Geheime Leer

april 2005

8 t/m 10 The Memory of Water te Naarden

23 Studiegroep Mahatma Brieven (datum gewijzigd!)

mei 2005

21 Studiegroep De Geheime Leer

juni 2005

4 Algemene Ledenvergadering

11 Studiegroep Mahatma Brieven

Voor nadere inlichtingen over genoemde activiteiten kunt u contact opnemen met de T.V.N.: 020-6765672.

De voorjaarsdag op 5 maart 2004: De techniek van inwijding volgens Proclus en Blavatsky

Proclus (Grieks: Proklos; Latijn: Proclus) werd op 8 februari 412 geboren te Constantinopel en stierf op 17 april 485 te Athene. Hij studeerde te Alexandrië en later in Athene onder Syrianus, die hoofd van de neo-platonische academie was. Omdat Proclus' leerling Marinus een biografie van Proclus heeft geschreven, die bewaard is gebleven, kennen we Proclus' leven van jaar tot jaar. Aan de biografie, die meerdere malen is vertaald, is op grond van andere geboortegegevens dan de datums, zelfs een horoscoop toegevoegd.

Na de dood van Syrianus werd Proclus hoofd van de academie te Athene, wat hij tot zijn dood bleef. Proclus heeft een geweldige hoeveelheid teksten geschreven, die echter niet alle bewaard zijn gebleven. Vrijwel geen van zijn teksten is compleet, terwijl wij van sommige zelfs alleen maar fragmenten hebben. Wie een studie wil maken van bijvoorbeeld Plato, Philo van Alexandrië, of Plotinus, de laatste om in de buurt van Proclus te blijven, treft ordelijke uitgaven aan, voorzien van uitgebreide indices, en vele goede vertalingen. Van het werk van Plato is zelfs een concordantie,

waarin elk woord in de vorm waarin het voorkomt, is opgenomen. Bij de teksten van Proclus is dat geenszins het geval. Teksten uitgegeven in Leipzig rond 1900 hebben een zeer goede woord-index. Alles wat in Parijs is uitgegeven heeft hooguit een bronnen-register, maar geen woord-index. Pas enkele jaren geleden is van een van zijn werken een kritische uitgave verschenen, waar men tot die tijd was aangewezen op een tekstuitgave van 1618 uit Hamburg. Sommige teksten kennen we alleen maar omdat men zijn theorieën aanvalt. Bijvoorbeeld schreef de christen Johannes Philoponus een commentaar op Proclus' boek over de eeuwigheid van de wereld, waarin hij Proclus' stellingen eerst letterlijk weergeeft, om daarna commentaar te leveren. Zo hebben we dus die tekst ook. Om het eens op een ongebruikelijke, maar duidelijke wijze uit te drukken: het is een rommeltje. Maar al het werk is er, al kost het minimaal een jaar om alles te verwerven. Zie verder de uitgebreide bibliografie aan het eind van de uitgebreide hand-out die vóór de lezingen wordt verstrekt.

De meest belangrijke bron is natuurlijk Plato. Proclus' werk is eigenlijk een commentaar op Plato. Naast Plato zijn Plotinus, Iamblichus, Proclus' leermeester

Syrianus en al zijn neo-platonische voorgangers, belangrijke bronnen. De Chaldeeuwse Orakels worden door hem beschouwd als zeer gezaghebbende teksten, evenzeer als de Orphische fragmenten en alle andere Orphica, zoals Apollonius Rhodius' *Argonautica*. Voorts Hesiodes' *Theogonie* en Homerus, zowel zijn hymnen als de *Ilias* en de *Odyssee*.

Proclus kent, net als Blavatsky, een systeem van menselijke beginselen, afgeleid van de beginnelen van de kosmos, en een aantal fijnstoffelijke lichamen. Er is niet veel verschil tussen het systeem van Blavatsky en het systeem van Proclus.

Proclus vertelt ons wat er precies gebeurt met de menselijke beginselen en de fijnstoffelijke lichamen tijdens een inwijding. Een Proclus-kenner zal waarschijnlijk verbaasd zijn als hij of zij dit leest. Wie echter het werk van Blavatsky goed kent, weet hoe men moet graven in zo'n schrijver als Proclus om dit er ook uit te kunnen halen. We kunnen hier dus spreken van de sleutel *uit* de theosofie, in plaats van de sleutel *tot* de theosofie, zoals de titel van Blavatsky's bekende boek luidt.

Henk Spierenburg